

Yeni Arkadaşım Mo

Lara Williamson

Becky Cameron

Midge küçüktü.
Okul ise büyük.

Öğretmeni Bay Lupin de çok büyüktü.
“Okulumuza hoş geldin, Midge.” dedi.

Öğretmen
gülümsedi ve
öğretmenin
yüzündeki bu
gülümseme de
büyüktü.

“Bu senin için yeni bir
başlangıç, Midge.
Ne harika değil mi?”

Midge bunun harika olduğu fikrine
katılmıyordu. Yeni bir başlangıç,
yeni bir okul, böyle kocaman
gülümsemesi olan yeni bir
öğretmen istemiyordu.

Annesi ona yeni
başlangıçların,
gelecek günlerin güzel
olabileceğinden bahsetmişti.
Ama Midge güzel şeyler
olacağını düşünmüyordu.

Her şeyin eskisi gibi
olmasını istiyordu.

“Hadi, bir alkışla Midge’e hoş geldin diyelim.” dedi Bay Lupin. “Okulumuzu seveceğini umuyoruz.”

Herkes, onu alkışlıyordu. Midge, sınıftakilere bakınca hepsinin yüzünde samimi ve mutlu bir ifade olduğunu gördü. Sonra başını eğip ayakkabalarına baktı.

Her şey eskisinden çok farklıken nasıl mutlu olabilirim ki, diye düşündü.

Bir bisiklete binsem ileri değil, geri giderdim. Elimde olsa geri geri yürürdüm. Annem ne derse desin, ben gelecek günleri istemiyorum, dedi kendi kendine.

Bay Lupin, en arka sırada
oturan kızı işaret etti.

“Mo, buraya gelebilir misin lütfen?”

Kız, yüzünde kocaman bir gülümsemeye
koşup tahtaya geldi.

Midge’e gülümseyerek “Merhaba...” diye
fısıldadı ama Midge ona hiçbir şey söylemedi.

Bay Lupin, Midge’e Mo’nun yeni arkadaşı
olacağını söyledi.

“Mo sana okulu gösterip seninle ilgilecek.
Okulda yeni olduğun için yakın bir arkadaşına
ihtiyacın olabilir.”

Midge, Mo’nun yüzünde sıcak bir ifade
olduğunu düşündü.

“Eğlenceli olacak.” diye fısıldadı Mo,
yüzünde kocaman, yeni bir gülümsemeye.
“En güzel oyun alanlarını bilirim. **Arkadaş
olabiliriz, öyle değil mi?”**

“Eğlenceli olacak.” diye isteksizce fısıldadı Midge. Mo, biraz hayal kırıklığına uğrasa da gülümsemeye devam etti. *Keşke yeni başlangıç diye bir şey olmasaydı,* diye düşündü Midge. Bir rokete binip havalanmak isteği içinde uyandı. Böylece bu yeni okuldan uçarak uzaklaşıp eski okuluna geri dönebilirdi.

Ama bunu yapamam çünkü her şey değişti, diye düşündü Midge.

Bay Lupin, konuşmasına devam etti: “Arkadaşına montunu nereye asacağını gösterir misin, Mo?”

Midge’e cesaret vermek istemiş gibi gülümsedi. “Sonra Mo’nun yanındaki boş sandalyeye oturabilirsin, Midge.”

